

Az Elsőfokú Bíróságnak (második tanács) a T-189/02. sz., Ente per le Ville Vesuviane kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. július 18-án hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. szeptember 28-án benyújtott fellebbezés

(C-445/07. P. sz. ügy)

(2007/C 297/40)

Az eljárás nyelve: olasz

2007. október 1-jén benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-447/07. sz. ügy)

(2007/C 297/41)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Flynn meghatalmazott, segítője A. Dal Ferro ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Ente per le Ville Vesuviane

A fellebbező kérelmei

A Bíróság

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-189/02. sz. ügyben hozott ítéletét, abban a részében, amelyben elfogadhatónak minősíti az Ente per le Ville Vesuviane által benyújtott megsemmisítés iránti keresetet;
- minősítse elfogadhatatlannak az Ente per le Ville Vesuviane által benyújtott, a 2002. március 13-i D(2002)810111 bizottsági határozat megsemmisítése irányuló keresetet;
- kötelezze az Ente per le Ville Vesuviane-t a jelen és az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság elfogadhatónak ítéli meg az Elsőfokú Bíróság ítélete ellen benyújtott fellebbezését, mivel bár az elsőfokú eljárásban pernyertes lett, az Ente per le Ville Vesuviane-vel szemben benyújtott elfogadhatatlansági kifogás tekintetében pervesztes lett.

A fellebbező szerint a megtámadott ítélet: sérti a közösségi jogot, abban a részében, amelyben elfogadhatónak minősíti az Ente per le Ville Vesuviane denyújtott keresetét, ez utóbbit az ügyben közvetlenül érintettnek minősítve az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében. A fellebbező azt állítja, hogy a hatályos közösségi ítélkezési gyakorlat szerint amennyiben, mint a jelen ügyben is, egy tagállamnak címzett jogi aktus, amelynek tekintetében ennek mérlegelési jogköre van, hogy e jogi aktus joghatásait a felperesre hárítsa-e, vagy sem, ez utóbbit nem lehet a szóban forgó határozat által közvetlenül érintettnek minősíteni, függetlenül attól a tényről, hogy ez utóbbi a közösségi támogatások „kedvezményezettje”-e vagy sem.

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Rozet és L. Pignataro-Nolin meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel jogrendjében az olasz lobogó alatt közlekedő hajók kapitányi és első tiszti beosztásának gyakorlásához követelményként olasz állampolgárságot írt elő – nem teljesítette az EK 39. cikk-ből eredő kötelezettségeit.
- A Bíróság kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt állítja, hogy az az olasz szabályozás, amely az olasz lobogó alatt közlekedő hajók kapitányi és első tiszti beosztásának gyakorlásához követelményként olasz állampolgárságot írt elő, nem egyeztethető össze a munkavállalók szabad mozgásának elvét rögzítő – a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint értelmezett – EK 39. cikkel.

A spanyol lobogó alatt közlekedő kereskedelmi hajók kapitányi és első tiszti beosztására (C-405/01. sz. ügy), illetve a „kishajózásra” (Kleine Seeschiffahrt) szolgáló hajók (a német lobogó alatt közlekedő, nyílt tengeri kishalászatot végző, német lobogó alatt közlekedő halászhajók sajátos esetében) kapitányi beosztására (C-47-02. sz. ügy) vonatkozó ügyek keretében 2003. szeptember 30-án hozott ítéletében a Bíróság értelmezte az EK 39. cikket.

A Bizottság rámutat arra, hogy a jelen eljárásban az olasz hatóságok csak azokra az érvekre hivatkoztak, amelyekkel a C-405/01. sz. ügyben is érveltek, amely ügybe az Olasz Köztársaság beavatkozott, valamint amelyekre a francia hatóságok hivatkoztak a C-47/02. sz. ügyben. Ezen érveléseket a Bíróság 2003. szeptember 30-i ítéletében elutasította.

A Bizottság csak annak megállapítására szorítkozik, a 2002. május 22-i, indokolással ellátott véleményére adott válaszukban az olasz hatóságok nem vitatják a jogsértést. E hatóságok ugyanis jelezték azon szándékukat, hogy a kapitányi és első tiszti beosztás betöltése tekintetében eltörlik az olasz állampolgárság követelményét, és kötelezettséget vállaltak arra, hogy értesítik a Bizottságot az érintett minisztériumok közötti egyeztetések esetleges kimeneteléről.

A Bizottság semmiféle értesítést nem kapott az olasz szabályozás módosításának ütemtervéről. Következésképpen azt állítja, hogy az az olasz szabályozás, amely az olasz lobogó alatt közlekedő hajók kapitányi és első tiszti beosztásának gyakorlásához követelményként olasz állampolgárságot írt elő, nem egyeztethető össze a munkavállalók szabad mozgásának elvét rögzítő – a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint értelmezett – EK 39. cikkel.

A Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Olaszország) által 2007. október 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Roche SpA kontra Agenzia Italiana del farmaco (AIFA) és Ministero della Salute

(C-450/07. sz. ügy)

(2007/C 297/42)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: Roche SpA

Alperes: Agenzia Italiana del farmaco (AIFA) és Ministero della Salute

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 89/105 irányelv 2. és 3. cikkében foglalt, a valamely tagállam hatóságai és a gyógyszergyártó vállalkozások közötti viszonyokat olyan értelemben szabályozó előírásokat követően, hogy valamely gyógyszer árának vagy ára emelésének meghatározását az előzőek által szolgáltatott adatokra alapozza, de az illetékes hatóság által elismert mértékben, tehát a vállalkozások és a gyógyszerköltségek ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező hatóság közötti tárgyalások alapján, ugyan-ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szabályozza „a valamennyi gyógyszerre vagy a gyógyszerek meghatározott kategóriáira” vonatkozó árfbefagyasztást, úgy határozva ezt meg, mint általános jellegű, legalább évente egyszer, a tagállamban

fennálló makrogazdasági feltételek vonatkozásában felülvizsgálható eszközt. A rendelkezés 90 napos határidőt tűz ki az intézkedésre a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, előírva, hogy ennek elteltekor be kell jelenteniük az esetleges áremeléseket és árcsökkentéseket. Azt a kérdést kell feltenni, hogy e rendelkezés azon részét, amely az „esetleges árcsökkentésekre” vonatkozik, úgy kell-e értelmezni, hogy a valamennyi gyógyszerre vagy a gyógyszerek meghatározott kategóriáira vonatkozó árfbefagyasztás képezte általános jogorvoslaton túl előírásra kerül-e egy másik jogorvoslat is, nevezetesen a gyógyszerek valamennyi és meghatározott kategóriája ára csökkentésének lehetősége, vagy a hivatkozott „esetleges csökkentések” kizárólag a befagyasztott árú gyógyszerekre vonatkoznak?

2) Azt a kérdést kell feltenni, hogy a 89/105 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése – abban a részében, amelyben arra kötelezi a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, hogy évente legalább egyszer felülvizsgálatot végezzenek annak megállapítása céljából, hogy a makrogazdasági feltételek az árfbefagyasztás változatlan fenntartását indokolják-e – értelmezhető-e úgy, hogy – feltételezve, hogy az 1. kérdésre adott válasz lehetővé teszi az árcsökkentést – ezen intézkedés egy év folyamán többször is alkalmazható, és több év (2002-től kezdődően 2010-ig) során is megismétlődhet?

3) A 89/105 irányelv hivatkozott 4. cikke értelmében – azon előfeltételek fényében olvasva, amelyek az azon gyógyszerek árának ellenőrzésére irányuló intézkedések célján alapulnak, amely gyógyszereket a közegészség színvonalának javítása a megfizethető árú gyógyszerekkel történő megfelelő ellátás biztosítása, valamint annak követelménye határoz meg, hogy el lehessen kerülni, hogy az egymástól eltérő intézkedések akadályozzák, vagy torzítsák a gyógyszerek Közösségen belüli kereskedelmét – a közösségi joggal összeegyeztethetőnek lehet-e minősíteni az olyan intézkedések elfogadását, amelyek a költségeknek csak „becsült”, és nem „megállapított” gazdasági értékére vonatkoznak (a kérdés mindkét tényállásra vonatkozik)?

4) A gyógyszerköltségek maximumának tiszteletben tartására vonatkozó igényeket, amely maximum meghatározása az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik, csak a gyógyszerköltségekhez kell pontosan vonatkoztatni, vagy pedig a tagállamok saját hatáskörébe tartozónak kell tekinteni azt a mérlegelési lehetőséget, hogy az egyéb egészségügyi költségre vonatkozó adatokat is figyelembe lehet venni?

5) Az átláthatóságnak és a gyógyszerárak befagyasztására vagy általános csökkentésére irányuló intézkedésekben érdekelt vállalkozások részvételének az irányelvből következő elveit úgy kell-e értelmezni, hogy mindig és minden esetben szükséges-e előírni a rögzített ártól való eltérés lehetőségét (a 89/105 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése) és a kérelmező vállalat konkrét részvételét, következésképpen azt, hogy a hatóság megindokolja az esetleges elutasítást?